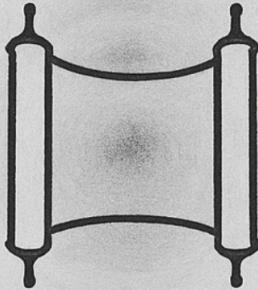

בס"ד

The Frierdeker Rebbe

י"ט כטלו

זה היום תחילת מעשיך

Dedicated To:

לע"ג

רבי דוב בער בן רבי אברהם

שמעון בן ישראל

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Friediker Rebbe

Yud Tes Kislev

"זה היום תחילת מञשיך"

בש"ד, י"ט כסלו, שבת פרשות וישראל, תש"ו

The nineteenth of Kislev, Shabbos Parshas Vayishlach, the year 1946.

"This is the day that is the beginning of Your works"

Introduction

Rabbi Yosef Yitzchak Schneersohn, the Friediker Rebbe (1880 to 1950), led Chabad through intense persecution, preserving Torah and Jewish identity with unshakable inner strength and luminous chassidic insight. In this maamar, delivered on the nineteenth of Kislev 5706, he guides us through the profound interplay of light and darkness, body and soul, concealment and revelation, explaining how the structure of creation and human avodah reflects the journey from obscurity toward divine illumination.

(א)

This is the day that is the beginning of Your works (Psalms 118:24), the completion of the true intention in the creation of man upon the earth, to draw down a revelation of the light of the inner dimension of our holy Torah, which was drawn down on this day.

In the aspect of a general drawing-down upon the entirety of the year, as is the expression in the holy letter, the sixteenth of Kislev, 5662.

And behold, Rosh Hashanah is a long day, for the two days of Rosh Hashanah are considered like one long day.

This means that in a long day there is no division of night and day, and light and darkness serve within it in a mixture.

And one must understand what is the advantage of a long day, for it is written And God called the light Day and to the darkness He called Night (Genesis 1:5).

For light and darkness are day and night, and the day is composed of evening and morning, as it is written And there was evening and there was morning, one day (Genesis 1:5).

The twenty-four hours from one day to the next are divided into twelve hours of night, which are darkness, and twelve hours of day, which are light.

"זה היום תחילת מञשיך", שלמות הפנייה האמתית בברית האדם עלי אָרֶץ, להמשיך גלויה אור פנימיות תורתנו הקדושה, אשר נמשך ביום זה

בבחינת המשכה כללית על כללות השנה, לשון אגרת הקדש, ט"ז כסלו, תרס"ב

והנה ראש השנה הוא יום ארך, דשני הימים בראש השנה כיוומא אַרְיכְּבָתָא דְמַיָּא

ונינוי דבאים ארך קרי אין בו ההתחלקות כלילה ניומ, ואור וחשך ממששים בו בערבותיא

ואיריך לקבין מהו הפעלה דבאים ארך, זהה כתיב "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְאֹור יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קְרָא לְיְהוָה" (בראשית א:ה)

צאור וחשך הם יום ולילה, וזהו יום שבלול מארב ובקר, כתיב "וַיֹּהִי עָרֵב וַיֹּהִי בָּקָר יוֹם אֶחָד" (בראשית א:ה)

זהכ"ד שעוט שבעה לעת מתקלים לי"ב שעוט כלילה והם חמשה, ו"ב שעוט היום שבעם אור

Friediker Rebbe

Yud Tes Kislev

"זה היום תחולת מעשיך"

And if all twenty-four hours are darkness, that is not a day, and similarly if all are light it is not a day; the day is when light and darkness are included, and night precedes day.

For in order that the morning shall be light, there must first be evening. And if so, what is the advantage of a long day that is not divided into day and night, and where light and darkness serve in mixture.

And in truth, a long day, which is the concept of length of days, is a great advantage and a doubled good reward.

As the statement Whoever prolongs in saying One, they prolong for him his days and years, for the reward of length of days is doubled, for it is a revealed reward in this world.

And its concept is doubled, as our sages said A single moment of repentance and good deeds, for in length of days one increases each day to fulfill Torah and mitzvos.

And one must understand what is the advantage of a long day. And behold, the reason that evening precedes day is as the statement In the beginning it arose in His thought to create the world with the attribute of judgment; He saw that the world could not endure, so He partnered with it the attribute of mercy.

For in truth, this is not only what arose in thought alone, to create the world with the attribute of judgment, but so it is in actual fact.

For the coming-into-being of the world is through the attribute of judgment, as it is written In the beginning Elokim created the heavens and the earth (Genesis 1:1).

The name Elokim is the attribute of judgment and contraction, for the actual bringing-into-being is through the name Elokim.

And afterwards it is written On the day that Havayah Elokim made earth and heavens (Genesis 2:4), that He partnered with the attribute of mercy.

And the matter in this is that the creation of the worlds is with intention, and the intention is to bring into being a world that should be in the aspect of somethingness and existence.

ואם כל הכה"ד שעות הם חשך, אין זה יום, וכן אם כל הכה"ד שעות הם אור, אין זה יום, ויום הוא כשלול מאור וחשך ובלילה קוזחת ליום.

ובכן שינה הבקר אור צרייך ליהות תחולת ערב, ואם פה מעלה יומא אריכתא מה שאינו מתחיל ליום ולילה, ואור וחשך ממשים בו בערבוביא.

ובאמת הילא יומא אריכתא שהוא ענן אריכות ימים הוא מעלה גדולה וScar טוב וכפול

וממאמיר "כל המאריך באחד מאריכים לו ימי ושנוטיו", זה שבר דאריכות ימים הוא כפול בזאת שהואScar גלי בעלמא דין

וענינו כפול בזמנים זכרים לברכה "זפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים", הילא בארכיות הימים מוסיף בכל יום לקיום תורה ומצוות

ואזיך לך בין מה מעלה של יום אריך. והנה טעם לכך דערב קדם ליום, הוא כמאמיר "בתחולת עלה במקשכה לברא את הולם במדת הדין, ראה שאן הולם מתקים שטר עמו מדת קרחמים"

ובאמת הרי אין זה רק מה מעלה במקשכה בלבד. ברא את הולם במדת הדין אלא שכן הוא בפועל

הההוות הולם הוא על ידי מדת הדין, כמו שכתוב בראות ברא אלקים את השמים ואת הארץ" (בראשית א:א).

האלקים הוא מדת הדין והמצומם, שהההוות בפועל הוא על ידי שם אלקים

ונאסר לך כתיב "בימים עשות בניו אלקים ארץ ושמים" (בראשית ב:ד), לשטר עמו מדת קרחמים

ונענו בזאת הוא, הנה בראות הולם שינה בבחינת יש והפינה היא להוות עולם שינה בבחינת יש וממציאות

Friediker Rebbe

Yud Tes Kislev

"זה היום תחלה מטעשיך"

And that a G-dly soul should enclothe itself in a physical body, and this intention has a purpose.

And its purpose is that a person, through his service in the study of Torah and the fulfillment of the commandments, should refine his physical body.

And he draws down a revelation of the Infinite Light below, to illuminate the world with the light of Torah.

For it is written For a sun and a shield is Havayah Elokim (Psalms 84:12).

The unity of Havayah and Elokim is like the example of the sun and the shield of the sun.

The supernal intention is that in the created beings there should be comprehension in G-dly matters, that they should grasp in their comprehension with their human intellect.

And therefore all the revelations of the supernal spiritual lights that are wondrous beyond the understanding of human intellect, nonetheless have in their example also in created matters that are grasped by the human mind.

From them one can comprehend and grasp a tiny bit of how it is in the supernal levels. This is From my flesh I behold G-d (Job 19:26).

For the matters that are close to the flesh, the human intellect grasps them; and through their example I will behold G-d, to understand at least a tiny bit in the G-dly spiritual matters.

And this is For a sun and a shield is Havayah Elokim.

For the unity of Havayah and Elokim is a spiritual unity that is wondrous beyond human intellect; nevertheless, a tiny bit of it is understood from the sun and its covering sheath.

And behold, the shield and sheath of the sun cover and conceal the light of the sun, for the light of the sun as it is in itself cannot be received by the world, and it would be nullified entirely.

ונשמה אלקיות תחלבש בגוף בשמי, והפונה לכך יש לה פקלית.

ומכליתו שהאדם על ידי עבירותו בלמוד התורה. וקיום המצוות יזפק את גופו הצעשי.

ונחשיך גליו אור אין סוף למטה להאר את העולם באור תורה.

זהנה כתיב "כִּי שָׁמֶשׁ וּמְגַן הָנוּ אֱלֹקִים" (תהלים פד:יב).

אחדות הנוּ ואלקיים הוא כרגםת הצעש ו מגן הצעש.

הפונה העליונה היא שבבראים תהנה השגה בענינים אלקיים שהיו מושגים בהשגתם בשלם האנושי.

ולזאת כל הגלויי אורות הרוחניים העליונים הפלאים מהבנת והשגת כל אנושי, הרי יש ברגמן גם בענייני הנבראים הנטפסים בהבנת והשגת כל האנושי.

אשר מכם יוכן ויישג אפס קצחו איך הוא במרקזות העליונות, זההו "מברשרי אהזה אלקה" (איוב יט:כו).

הענינים שהם קרובים אל הבהיר הרי של האנושי תופס בהם, הנה על ידי זגמתם אהזה לאלהה להבין כל הפחות אפס קצחו בהענינים האלקיים הרוחניים.

זהו "שמש ו מגן הנוּ אֱלֹקִים".

אחדות דהנוּ ואלקיים הוא יחד רוחני המפלא משכל אנושי, הנה אפס קצחו מוכן מהשמש והברתיק שללה.

הנה מגן וברתיק השמש הוא מכסה ומעלים על אור השמש, ואור השמש כמו שהוא בעצם אין ביכולת העולם להקללו והינה מתחטט לגמרי.

Friediker Rebbe

Yud Tes Kislev

"זה היום תחלה מעשיך"

And through the shield and sheath, which cover and conceal the essence of the light of the sun, then the world is able to receive it.

And not only to receive it in a general acceptance, meaning that it is not nullified, but also further, to benefit from its light and its warmth.

As it is written From the precious produce of the sun, and from the precious yield of the moons (Deuteronomy 33:14).

Behold, there are effects that are drawn from the sun and the moon, and this is specifically through the covering and concealment of the shield and sheath.

For although the actual effect is from the sun itself, and the sun itself is the sun of righteousness and healing, nevertheless, in order that it be received, it is through the shield that covers over the sun.

And so it is with Havayah Elokim: the coming-into-being is through the name Havayah, for Havayah is the One who brings into existence.

And the letter yud of the name Havayah indicates the constancy of the bringing-into-being.

For Havayah and Elokim are lights and vessels: Havayah is light, and Elokim are vessels.

And this is what our master of blessed memory said in Iggeres Hakodesh section 20, that the light is the One who brings into being, meaning that the bringing-into-being is from the name Havayah.

However, the actual bringing-into-being is through the name Elokim.

And this is For a sun and a shield is Havayah Elokim, for just as with the sun and its shield, although all effects are from the sun itself, they come into actual effect specifically through the shield.

So too, although the coming-into-being is from the name Havayah, yet in actual effect it comes through the concealment and covering of the name Elokim.

ועל ידי הפגנו ונרתק שמכסה ומעלים על עצם האור
זה שמש הנה או ביכולת העולם לקבלו.

ולא זו בלבד לקבלו בקבלה כללית הינו שאינו
מתפשט, אלא עוד זאת להיות נהנה לאורו וחומו.

דכתיב "מן גוד תבאות שמש ומאנדר גרש ירחים"
(דברים לג:יד).

ברי יונם פעולות הנמשכות מהשמש והירח, והוא
זוקא על ידי כסוי והעלם הפגנו ונרתק.

דבוגם דעתם הפעלה היא מהשמש עצמה, ומהשמש
עצמה היא שמש אורה ומרפא, אמן בקדיש תקабל
הוא על ידי הפגנו המכסה על השמש

כמו כן הוא בינוי אלקים, מהתקויות הוא על ידי
שם הווי, בינוי הוא מונה.

והיו'ך שם הווי מורה על תמידות ההתקויות

בינוי ואלקים הם אורות וכליים, בינוי אור ואלקים
כליים.

ונזהו שאמר רבינו זכרונו לברכה באגראת הקדש סימן
ב. זה אור הוא מונה, הינו שהתקויות הוא ממש הווי.

אמן ההתקויות בפועל הוא על ידי שם אלקים.

ונזהו "כפי שמש ומגן הווי אלקים", כמו מהשמש ומאנו
עם קיומך כל הפעולות הן מהשמש עצמו ובאים
בפועל על ידי הפגנו זוקא.

כמו כן עם קיומך שהתקויות היא ממש הווי אבל
בפועל הוא בא על ידי כסוי והעלם בשם אלקים.

Frierdiker Rebbe

Yud Tes Kislev

"זה היום תחילת מעשיך"

Summary. He raises the question of the advantage of a long day; evening precedes day; the attribute of judgment to the attribute of mercy; Havayah and Elokim; sun and shield; light and vessel; the coming-into-being from Havayah through the name Elokim.

(ב)

And the explanation of the matter is that if the actual bringing-into-being were from the name Havayah itself, then the worlds would not be in the aspect of somethingness and existence at all, but would be in the aspect of complete nullification, like the ray of the sun within the sun.

But through the radiance of the name Havayah as it enclothes itself within the name Elokim, worlds and created beings were brought into being in the aspect of somethingness and existence.

And the bringing-into-being of worlds and created beings in the aspect of somethingness and existence is from His attribute of goodness and kindness, may He be blessed.

For even in created beings that are in the aspect of somethingness and existence, there shall be revealed within them a G-dly light, and this is because of the nature of the good to bestow good.

That even created beings which are somethingness and existence should have revealed within them G-dliness.

For behold, the reasons for creation are hidden from us, and all our knowledge in this is what is stated His thighs are pillars of marble (Song of Songs 5:15).

And our sages of blessed memory said His thighs, this refers to the world, for the Holy One blessed be He desired to create it

And this is because the nature of the good is to do good

As is written in Eitz Chaim, Shaar HaKlallim in its beginning: that when it arose in His will, may He be blessed, to emanate and create the worlds in order to bestow goodness upon His creatures.

That they should recognize His greatness and merit to become a chariot above, to cleave to Him, may He be blessed.

קצור. נקנש מהו הפעלה ביום אֶרְךָ עַרְבָּ קָדָם
לַיּוֹם, מدت הַקִּין לְמִזְתָּה קְרַתְּמִים, בָּנִי וְאֶלְקִים, שָׁמַשׁ
וּמְגַנֵּן, אָוֶר וְכָלִי, הַהְתִּנְחָוֹת מִהְנִי עַל דִּי שֵׁם אֶלְקִים

ובא/or הענין הוा, דהנ' אם ההתקהוות בפעול ה'ה
משם הוּי עצמו, או לא הוּי העוֹלָמוֹת בבְּחִינַת י'ש
ומציאות כָּל, כי אם הוּי בבְּחִינַת תְּכִלַּת הכְּבָטֵול כ'זיו
ההשְׁמֵשׁ בְּשִׁמְשָׁה.

ועל ידי שפה תחומיות קיימת על ידי הארת שם הוא שמתלבש בשם אלקים, הנה נתנו לנו עולמות ונבראים בבחינות יש ומציאות.

וההתקנות דעתן ונכרים בבחינת יש ומציאות
הוא ממדת טובו וחסדו יתברך.

וגם בפְּנֵי רַאֲיָה שֶׁבְּכָחִינָה יְשָׁאָה וּמְצִיאוֹת יְהִיא בְּהָם
גָּלוּי אָוֶר אַלְקִי, וְזֹהוּ מִצְדָּא טְבָע הַטּוֹב לְהַיִטְבִּיב

זהה טעמי הבריאה נעלמים מאנו, וכל ידיעתנו בזה הוא כאמור "שוקו עמידי יש" (שיר השירים ה.טו).

וְאָמְרוּ ר' ז': "שׂוֹקֵו זה הָעוֹלָם, שְׁגַשְׁתּוֹקֵק הַקָּדוֹשׁ
ברוך הוא לא בראתו".

וזהו מפני שבע הטוב הוא להיטיב

וְכִמוֹ שִׁבְתָּהוּ בַּעַזְּ חַיִם שַׁעַר הַכְּלִילִים בַּהֲתַחְתָּהָתוֹ,
דְּכִשְׁעָלָה בְּרַצּוֹנוֹ יָתְבִּרְכֵּד לְהַאֲצִיל וּלְבָרְאָת
הַעוֹלָמוֹת כִּדִּי לְהַטִּיב לְבָרוֹאי.

שִׁיבְרָו גָּדְלָתוֹ וַיַּצְפַּחַד לְהִיּוֹת מְרַכְבָּה לְמַעַלָּה לְהַדְבִּק
בּוֹ יְהִיבָּרָךְ

Friediker Rebbe

Yud Tes Kislev

"זה היום תחלה מנצחך"

For nature is a borrowed term for anything that is not in the category of reason and intellect.

And the nature of the good of the Infinite One is in the aspect of infinite, just like the concept of the Infinite Light.

For the light is like the essence, for just as the essence is in the aspect of infinite, so the light is in the aspect of infinite.

And so is the nature of the good of the Infinite One, that it is in the aspect of infinite, and the goodness extends also to the aspect of somethingness and existence.

Meaning that the nature of the good of the Infinite One is that there is no end to its expansion, and it gives power even to the somethingness and to the created being to draw down through its service the highest revelations.

And this matter will be understood as explained elsewhere regarding the difference between the meaning of Ein Sof as it is above Atzilus and as it is in Atzilus.

For it is stated in Sefer Yetzirah: Ten sefirot without what, their measure is ten that have no end.

Behold, he speaks here of a matter and its meaning, that the sefirot of Atzilus are ten sefirot limited in number.

That they are ten and not nine, ten and not eleven, for this is their measure, ten; and nevertheless they have no end.

Meaning that the ten sefirot of Atzilus have no end to their expansion.

And although there is no end to their expansion, nevertheless this is only within Atzilus and not outside Atzilus.

But the aspect of the Infinite Light that is above Atzilus, its meaning of infinite expansion is that it is in the aspect of infinite also outside Atzilus.

Meaning that in every place it is in the aspect of infinite.

דطبع הוא שם הפשטאַל ל'כל דבר שאַינו ב'בחינת
טעם ודעתי.

וטבע הטוב דעתם אין סוף הוא בבחינת אין סוף,
כגמת ענן אור אין סוף.

הוא דקאור הוא כמו דעתם, דכיון שהעצם הוא
בחינת אין סוף פ' האור הוא בבחינת אין סוף.

כמו כן הוא בטבע הטוב דאין סוף, שהוא בבחינת
אין סוף ומגיע הטוב גם בבחינת יש ומצוות.

והינו דطبع הטוב דאין סוף הוא שאין סוף
להחפשתו ונוון פ' אם ביחס והנברא להמשיך
בעבורו כל האלוהים היית נעלם.

ויבנו דבר זה כמו שמאיר במקום אחר בענין
הפרש בין פרוש ענן אין סוף כמו שהוא למללה
מאצלות ובין פרוש וענן אין סוף כמו שהוא
באצלות.

דנה איפה בספר יצירה, "עשרה ספירות בל' מה,
מדתו עשר שאין לך סוף".

הרי אומר בא' דבר וענין, הסקירות מאצלות הן
עשרה ספירות מגבלים במקסם.

שהן עשר ולא תשע, עשר ולא אחד עשר, דזה
מדתו עשר, ועם זה אין לך סוף.

והינו דעשרה ספירות מאצלות אין סוף להחפשתו.

дум קיוט דאין סוף להחפשתו, מכל מקום הרי
זהו רק באצלות ולא חוץ לאצלות.

מה שאין בו בבחינת אור אין סוף שלמעלה מאצלות,
הנה פרוש ענן אין סוף להחפשתו שהן בבחינת אין
סוף גם מחוץ לאצלות.

והינו דבכל מקום הוא בבחינת אין סוף.

Friediker Rebbe

Yud Tes Kislev

"זה היום תחולת מעשיך"

And so it is with the nature of the good of the Infinite One, that there is no end to its expansion and it reaches also the somethingness and existence.

And also there it is in the aspect of infinite.

And further, there is an advantage in the level of the nature of the good of the Infinite One compared to the meaning and concept of infinite as it is above Atzilus.

For since nature is a borrowed term for anything that is not within the category of reason and intellect, therefore from the nature of the good of the Infinite One it is understood that there is no end to its expansion even as it is within the created somethingness.

For this is the concept of granting the power that a person, through his service in Torah and commandments, can draw down all the highest spiritual revelations.

And this will be understood further from the powers of the soul, for the ten powers of the soul correspond to the ten sefirot.

Meaning that their root is in the ten sefirot of Atzilus.

And the desire of the heart, which is the point of the heart and the point of Jewishness, is from the Infinite Light that is above Atzilus.

And therefore, in the faculties of the soul there is division in their revelation, for there are those people by whom all the faculties are in good revelation.

And there are those for whom only one faculty is in revelation, and there are those, may Heaven protect us, for whom the faculties of the soul are not in revelation.

For from the essence, they too are complete in their faculties, for the soul itself surely has no deficiency, only that it is not in revelation.

But the desire of the heart, which is the point of Jewishness, is in all of them equally, for this is the simple faith that all Israel dwell in goodness.

וכמו כן בطبיעת הטוב דעצמות אין סוף, אין סוף להתפשטותו ומגיע גם ביש ומציאות.

וגם שם הוא בבחינת אין סוף.

ועוד זאת יתרון במלחת טבע הטוב אין סוף לנכני פרוש ועננו אין סוף כמו שהוא למעלה מਆzielות.

זהיות טבע הוא שם משאלה לכל דבר שאינו בבחינת טעם ודעתי, אם כן הרי מצד טבע הטוב אין סוף הוא שאין סוף להתפשטותו גם בקיותו ביחס. הנברא

זהו עננו נחינת הכל שקהקים בעבורתו בחרה ומאותו יכול להמשיך כל הгалויים היוצר געלים עלונים.

ויבן זה יותר בנסיבות הנפש, עשר כחות הנפש הם בנגד עשר ספירות דआzielות.

והינו דשרשם הוא בעשר ספירות דआzielות ורעותא דלאו, שהיא נקעת הלב ונתקות היקדות. הם מהאורים אין סוף של מעלה מਆzielות.

ולזאת הנה בנסיבות הנפש הרי יש התחקות בהתגלות, דישם פאלו אשר אצלם כל הפתחות הם בהתקלות טוביה.

וישם שרך מזה אחת היא אצלם בהתקלות, ויישם פאלו אשר רחמן לאצלן כחות הנפש אינם בהתקלות.

ומצד העצם הפה גם הם שלמים מה בנסיבותיהם, דהנפש עצמו הרי אין בו חסרון רק שאין בהתגלות.

אבל הרעותא דלאו שהיא נקעת היקדות הוא בכלל בשונה, זהה אמונה פשיטה של ישראל לרין לטובה.

Friediker Rebbe

Yud Tes Kislev

"זה היום תחולת מעשיך"

And this is that the nature of the good is to do good, that the Essence of the Infinite One reaches also below, so that there shall be revealed within them G-dliness.

And the revelation is a radiance of a radiance from the Light of Atzilus, meaning the revelation of the aspect Pure she is, which is the essence of the soul which is in Atzilus.

However, the Light of Atzilus, although its expansion has no end, this is only within Atzilus and not outside Atzilus.

And through the nature of the good of the Essence, which reaches also below, meaning that there will be the revelation of a radiance of the radiance of the aspect Pure, this is all because the bringing-into-being is through the name Elokim.

For if the actual bringing-into-being were through the name Havayah itself, then there would not be a reality of somethingness, nor would there be G-dliness within them.

But through this, that the bringing-into-being is from the radiance of the name Havayah that comes through the name Elokim, the world was brought into being in the aspect of somethingness and existence, and also within them there is a revelation of G-dliness.

For this is the vitality within each and every created being, which is G-dliness.

And although the created being does not know or sense that its vitality is G-dliness, nevertheless the created being does know and feel that it has a vitality which enlivens it.

For in truth this vitality is G-dliness, and through service he senses within himself that this vitality is G-dliness.

And so too all G-dly comprehensions (יעטלייכע פארשטיינען) and G-dly sensations (געטלייכע געפיעעלן), for the truth of comprehension is not only understanding but sensing and internalizing the matter.

וזה דطبع הטוב להטיב, עצמות אין סוף הוא. מגיע גם למטה מטה שינהם בhem גליי אלקות.

והגליי הוא הארה דהארה מאור האצילות, והינו גליי בcheinת טהורה היא, שזהו עצם הנשמה שהיא באצילות.

אם אור האצילות הנה מה שאין סוף להתפשטותו. היא רק באצילות אבל לא חוץ לאצילות.

ועל ידי טبع הטוב דעתות שמאյץ גם למטה, הינו שינהה הגליי של הארה דהארה בcheinת טהורה, כל זה הוא מה שהתקנות היא על ידי שם אלקים.

שאם קינה ההתהות בפועל על ידי שם קני עצמו. הנה אן לא קינה מוצאות היש ולא היה בhem אלקות.

ועל ידי זה שהתקנות היא מתקארת שם קני שבאה על ידי שם אלקים נתהזה קעולם בcheinת יesh. ומיציאות, וגם hem יש גליי אלקות.

דזוז היות שבכל אחד ואחד מהנבראים שהוא אלקות.

ובגם שהנברא אינו יודע ומנגיש שהיות הוא אלקות, מכל מקום הכל הנברא הוא יודע ומנגיש שיש בו סיות המהו אותו.

דבאמת היות זה הוא אלקות, ועל ידי העבודה הוא מרגיש בעצמו שחיות זה הוא אלקות.

וכו כל השגות האלקים (יעטלייכע פארשטיינען) והרגשות אלקות (געטלייכע געפיעעלן) ווארום די אמרת פון השגה אין ניט נאר פארשטיין, נאר הערען ועם ענין און וערהערען אים.

Friediker Rebbe

Yud Tes Kislev

"זה היום תחולת מעהשיך"

For all this is a revelation of G-dly light, and all this is specifically when the actual bringing-into-being is through the name Elokim.

Summary. He explains that through the enclothing in the name Elokim there was brought into being the somethingness and existence, and that because of the nature of the good to bestow goodness, also within them there will be revelation of G-dly light, the Infinite One above Atzilus and the Infinite One as within Atzilus.

(ב)

And this is In the beginning Elokim created (Genesis 1:1), that the actual bringing-into-being of worlds and created beings is through the name Elokim.

And afterwards He partnered with it the attribute of mercy, meaning the revelation of the name Havayah itself.

Meaning that after the worlds were brought into being through the radiance of the name Havayah within the name Elokim, afterwards they can receive the revelation of the name Havayah itself.

And with this is explained what is written in Eitz Chayim about the general concept of the tzimtzum and the revelation of the kav-light.

For Eitz Chayim asks: since the primary supernal intention is that after the tzimtzum they should draw down the Infinite Light that existed before the tzimtzum...

And its explanation is clarified elsewhere: that through the avodah, the drawing-down is from a loftier level in revelation, and the Infinite Light before the tzimtzum itself is drawn in a higher manner than it was revealed before the tzimtzum.

For it is explained there that there are two matters: the first, that the Infinite Light before the tzimtzum, although in its generality it is infinite, nevertheless the power of limitation was included within it.

דכל זה הוא גלוי אור אלקי, הנה כל זה הוא דוקא כשהת הות בפועל הוא על ידי שם אלקים.

חזק. יבהיר שעל ידי התחבשות בשם אלקים נתנה יש ומציאות שמאז טבע הטוב להטיב גם בhem יתנו גלוי אור אלקי, און סוף שלמעלה מציאות אין סוף כמו שהוא באצלות.

ונז'ו "בראשית ברא אלקים" (בראשית א:א), שההתהות בפועל דעולמות ונבראים הוא על ידי שם אלקים.

ואחר כ שטר עמו מזת הרחמים, הוא גלוי בשם הווי. עצמו.

וכיון דלאחר שנטהו העולמות על ידי הארת שם הווי בשם אלקים, הנה אחר כ יכולם לקבל גלוי שם הווי עצמו.

דבזה קרי מבהיר מה שפטוב בعزيز חיים בכללות עני הatzmots וגלוי אור הכהן.

שמקשה בعزيز חיים דמאחר שעהר הכוונה העלוונה היא שאחר הatzmots ימשיכו את האור אין סוף שלפני הatzmots.

ומבהיר עננו במקום אחר שעל ידי העבדה קרי הנטשכה היא מפרקנה עליונה יותר בгалוי ואור אין סוף שלפני הatzmots גופא מכבמו גלוי האור אין סוף שלפני הatzmots כמו שהוא קדם הatzmots.

ומבהיר שם בזה ב עניינים, קאי ואור אין סוף שלפני הatzmots, גם דכללותו הוא בבחינת בלי גבול, מכל מקום קרי גם פה הגבול הנה כלול בו.

Friediker Rebbe

Yud Tes Kislev

"זה היום תחולת מעשיך"

And this is the concept of the effect of tzimtzum, that the power of limitation becomes revealed from within the Infinite Light before the tzimtzum.

For before the tzimtzum, the power of limitation was included entirely within the power of infinite-ness.

Not like the revelation of the light that is drawn through avodah, which is the Infinite Light of absolute infinite-ness that has no inclusion of the power of limitation, which was already revealed through the tzimtzum.

And the second: that in truth, the revelation in the future, in which the revelation of the infinite power of the Infinite Light before the tzimtzum will be revealed, will be from an even higher level.

For this is because the drawing-down is through the avodah of the lower beings in This day to do them (Deuteronomy 7:11), through which they complete the supernal intention in the revelation of the Essence.

And if so, for what purpose was the matter of the tzimtzum needed? Eitz Chayim answers that through the tzimtzum the light was revealed in a manner proportional to the worlds.

And it came into revelation through the kav-line in measured form, to each world in accordance with its level and qualities.

And after this light is received within the worlds, then they are able to receive also a higher revelation of light above.

And through the avodah in Torah and commandments below specifically, the supernal intention is completed regarding the revelations of the future.

And this will be understood by way of the analogy of a mashpia and a mekabel, for the receiver is not at all of the level or essence of the giver.

And if the teacher would reveal the depth of his wisdom and its innermost dimension to the receiving student, all the senses of the receiver would become confused.

And he would not be able to receive anything, nor would he know that intellect at all.

שזהו עניין פעלת הIMIT צום מה שמתגלה פה הגובל
שבאין סוף שלפני הIMIT צום

הרי קום הIMIT צום הנה פה הגובל היה כלול בהכל
הכלי גבול ממש

מה שאין כן בהגלי או רשותם עלי ידי עבודה
הו א/or אין סוף הכלי גבול ממש שאין בו
התפללות פה הגובל, שפבר נתגלה על ידי הIMIT צום

והב' דבאהמת הגלי לעתיד שהינה ההתגלות דבנה
הכלי גבול שבאין סוף שלפני הIMIT צום יהינה עוד
מפרקנה עליונה יותר

בזה שההממשכה היא על ידי עבודה התתגלותים
ד"ה יום לעתהם" (דברים ז:יא), שזה משלימים
הפינה העליונה בהתגלות העצמות

ואם כן לאיזה צך היה עניין הIMIT צום. ומתרץ שם
שלל ידי הIMIT צום הרי נתגלה האור מה שלפי ערך
העולם

ובא בಗלי על ידי הקו במקידה לכל עולם ועולם לפה
ערפו וענינו

ולאחר שהאור זה מתקбел בעולמות, אז ביכלום
לקבל גם גלי או רעלין יותר

ועל ידי הUMBOKה בתרה ומצוות למטה דוקא הנה,
משלימים הפינה העליונה בהגלוים דלעתיד

ויבנו זה על זך משל משפייע ומתקבל, זה מקבל הרי
אין מערךו ומהותו של המשפייע כל

ואם קרב המשפייע יגלה עמק חכמתו ופנימיותה אל
התלמיד המקביל, הרי יתבלבלתי כל חושי המקביל

ולא יוכל לקבל מאומה ולא ידע את השכל ההוא
כל

Friediker Rebbe

Yud Tes Kislev

"זה היום תחולת מעשיך"

And not only would he not know that understanding, but he might become so confused that he could no longer receive even an intellect that is in accordance with his own level.

And as is explained elsewhere with the analogy that when one looks at the sun, the power of sight is disrupted, so that he cannot see even the thing that before gazing at the sun he was able to see.

So too, through the influence of light that is not according to his level, the senses of the receiver become confused.

Not only will he not grasp that understanding, but he may err in matters that are the very opposite of the understanding.

Therefore our sages said, A person should always teach his student in a concise way (Pesachim 3b).

For in conciseness it is not that he reveals only a tiny part, but that he does not conceal anything at all from him.

Rather, he reveals the entire understanding, only that he clothes and conceals it within conciseness.

And the understanding as it is concisely clothed can be received by the student, since he cannot receive it in extended form.

And when the student receives the matter properly, the words of the teacher as they are, and is precise in them, then he stands upon the depth and innerness of the intent.

As is said, A person does not stand upon the mind of his master until forty years (Avodah Zarah 5b).

But after forty years he does stand upon it, for he first receives the understanding according to the measure of his abilities and senses, and then he is able to grasp its depth.

ולא זו בלבד שאיןו יזע את השכל ההור, הרי יכול להיות שיתבלבל כל כה ולא יוכל לקובל גם שכל מה ש לפיערכו.

וכמו שמאמר במקום אחר הפשט בזה, וכך אשר מסתכלים בהש망ה הרי אז נטרד כה קראיה שלו שאיןו יכול לראות גם בזבר אשר קדם הנטכלות בעצם המשם הינה יכול לראותו.

וכמו כן על ידי השפעת אור, שכל מה שאיןו בערפו יתבלבלו חושיו המקביל.

שלא זה בלבד שאיןו משיג הנטכלת ההור, אלא עוד יכול לטעות בעניינים שהם הפק הנטכלת.

ולכו אמרו רבותינו ז"ל "לעולם ישנה אדם למתמיד בזבך זאת".

ובהקשרו אין זה שמנלה לו רק אפס קצחו, כי אם שאיןו מעלים ממענו לא זבר ולא חצי זבר.

ומנלה לו כל הנטכלת, רק שמלביש מה מעלה מה בהקשרו.

והשכל כמו שהוא בקשרו יכול הפלميد לקובלו, כי אריכות אין המקביל יכול לקובל.

וכאשר המקביל מקובל את קבצרים במקוון, וכך הרב כמו שהוא, ומדליק בהם, הרי הוא עומד על עמק ופנימיות הכוונה.

וכמאמר "לא קאים איןש אדעתא דרביה עד ארבעין שניין".

אבל לאחר מי שניין הוא קאים, והוא על ידי זה שמתחלת מהקביל את השכל לפי ערך הכוונות והחוויות שלו, הנה אז הוא יכול לעמוד על עמק ופנימיות המושכל ההור ולקבינו ולהשיגו מה שבחוללה לא הינה אפשר לו לקובל כלל.

Friediker Rebbe

Yud Tes Kislev

"זה היום תחלה מעשיך"

And so it is with the matter of existence.

And if the bringing-into-being were from the name Havayah itself, the worlds would not be in the aspect of somethingness.

Or they would be in a form of existence in which there would be no sense or feeling of G-dliness at all.

But through the fact that the bringing-into-being is from the radiance of the name Havayah that comes through the name Elokim, the bringing-into-being is in the aspect of a somethingness.

For through avodah in order and gradual progression, it becomes a vessel also to receive the revelation of the name Havayah itself.

This is the true concept of making for Him, may He be blessed, a dwelling place in the lower realms, which is the revelation of the Infinite Light, blessed be He.

And as in the place of the Beis Hamikdash, as it is written, Havayah is in this place (Genesis 28:16), which is the revelation of the name Havayah.

And therefore, in the Mikdash they pronounced the name as it is written.

And this is light and darkness, lights and vessels, which are the name Havayah and Elokim, revelation and concealment.

And there must first be evening and afterwards morning, meaning first the concealment of the name Elokim and afterwards the revelation of the name Havayah itself.

Summary. He explains that after the bringing-into-being they are able to receive the revelation of the name Havayah, just as after the tzimtzum and the revelation of the kav-light they can receive also the Infinite Light itself, and this is understood through the analogy of a giver and receiver.

וכמו כן הוא בعلنן התחווה.

ואם קיינה התחווה ממש שם הוּא עצמו, לא כי עולמות בבחינת יש.

או שקיי בבחינת מציאות צו שלא היה בהם שום השנה והרגע אלמי.

ועל ידי שהתחווה היא מוארת שם הוּא של ידי שם אלקים, הנה התחווה היא בבחינת מציאות יש.

ועל ידי עבורה בספר וסדר געשה קל לקללה גם גלי שם הוּא עצמו.

שהוא אמתית ענו להיות לו יתרה דירה בתחומיהם, וכיון גלי אור אין סוף ברוך הוא.

וכמו במקום הנקדש דכתיב "יש הוּא במקום זה" בראשית כה:טו), שהוּא גלי שם הוּא.

ולכן במקדש קי קורין את השם ככתבו.

ונזחו אור וחשך, אורות וכליים, שהם שם הוּא. ואלקים, גלי וועלם.

ואזיריך להיות תחלה ערב ואחר כה בקר, וכיון דתחלה הוא הבעל דשם אלקים ואחר כה הוא הגלי דשם הוּא עצמו.

קצורי. יבאר דלאחר התחווה יכולים לקבל גלי שם הוּא, וכמו שלאחר הatzmom גלי אור הלו יכולים לקבל גם אור קבלי גבול מחש, ווובן במשל ממשיע ומקבל.

Friediker Rebbe

Yud Tes Kislev

"זה היום תחולת מעשיך"

(ד)

And behold, since the bringing-into-being is from the name Havayah, but it is the radiance of the name Havayah that comes through enclothing within the name Elokim, for the actual bringing-into-being is from the name Elokim, for Havayah and Elokim are lights and vessels, light and darkness.

Therefore, in all created beings that have been brought into being, there are within them two aspects and levels, which are light and darkness, and the darkness precedes the light.

And so it is also in man, for there are within him two aspects and levels, light and darkness, which are soul and body, and the darkness precedes the light.

For the bringing-into-being of the body precedes the revelation of the soul, for if the revelation of the soul had preceded the body, the body would never have been brought into being at all.

Therefore, first came the bringing-into-being of the body, and afterwards the revelation of the soul.

This is as in all construction, that the building of the material precedes the formation of the form.

As it is written, And Hashem Elokim formed the man from dust of the earth, and afterwards He breathed into his nostrils a living soul (Genesis 2:7).

And so it is in avodah, for there are two aspects and levels, light and darkness, and the darkness precedes the light.

For there are two forms of avodah: avodah of the body and avodah of the soul, which are two manners of service.

The avodah of bitterness, of heaviness of head, which comes before prayer, and the avodah of the prayer itself, which is with joy.

For our sages said, One should only stand to pray from a state of heaviness of head (Berachos 30b), meaning submission and lowliness.

והנה, להיות התחזקותה הוא ממש הוי, אבל הוא
הארת שם הוי שבא על ידי התחבשות בשם אלקים
שההתחזקות בפועל הוא ממש אלקים, והו ואלקים
כמ אורות ו כלים אור וחשך.

לזאת הנה בכל הנבראים שנטהו הרי יש בהם ב'
בחינות ומרקgorות שהם אור וחשך, והחשך קדם
לאור.

דכו הוא גם באדם, הרי ישם ב' בחינות ומרקgorות,
אור וחשך, שהם נפש וגוף, והחשך קדם לאור.

זהה היות הגוף קדם להתגלות הנפש, זאמ כי מה
התגלות הנפש קדם התחזקות הגוף, הרי לא קינה
התחזקות הגוף כלל.

לזאת הנה פרחה קינה התחזקות הגוף ואמר כ'
התגלות הנשמה.

קשה מה שבעין מהר קדום לבניו הצורה.

דקתייב "ויעיר ה' אלקים את האדם עפר מז האדמה",
וآخر כ' "ויפח באפיו נשמה חיה" (בראשית ב:).

וכו הוא בעובקה, הרי יש ב' בחינות ומרקgorות אור
וחשך, והחשך קדום לאור.

זהה יש ב' סוני בעובקה, בעובקה דגוף ובעובקה
דנשמה, קדם ב' אפני בעובקה.

בעובקה זמרירות ככד ראש שקדם התקפה,
והבעובקה דתקפה עצמה שהייא בשמה.

זהה אמר רז"ל "אין עוזין להתקפל לאלא מתוך
ככד ראש", שענינו הטענה ושפליות.

Friediker Rebbe

Yud Tes Kislev

"זה היום תחלה מעתה"

This avodah is a continuation of the avodah of Tikkun Chatzos, and the beginning of the avodah is in Krias Shema on the bed, as will be explained.

And this is when he meditates on the Infinite Light, blessed be He, as it is written, The heavens and the earth I fill (Jeremiah 23:24), that He, blessed be He, fills the heavens and the earth.

That He fills all worlds, and He surrounds all worlds, and there is no place devoid of Him.

And wherever he is, Havayah is there, and He is distant from him to the utmost distance because of his selfhood, materiality, and coarseness.

And when he meditates on this with deep concentration of the mind, he becomes embittered in his soul with great bitterness.

And his heart and spirit are broken within him, which is the breaking of the corporeality of the body.

For there is coarse corporeality and there is physicality. The coarse corporeality is not subject to refinement or purification; its rectification is its complete rejection.

But physicality is subject to refinement and purification, and this is the avodah in the nullification of the body.

Then comes the avodah of the prayer itself, which is the avodah with joy.

For the essence of the avodah in prayer is the meditation on G-dliness and the arousal of love to G-dliness, which is in joy.

And this is through the prior avodah specifically in the nullification of the body.

For not only while he is still attached to his corporeality is he unable to engage in the avodah of prayer at all, but also there must first be refinement and purification of the physicality.

And through the prior avodah in nullifying the body, one becomes a vessel for the avodah in prayer.

דעתה זו היא ממשה העובדה ותפקידו תוצאות), ותחלת העובדה היא בקריאה שמע שעיל הפטה וכןו (*שיטבאר).

והוא וכך מתרבונן באור אין סוף ברוך הוא כמו שכתבו "את השמים ואת הארץ אני מלא" (ירמיהו כג:כ), שהוא יתברך מלא את השמים ואת הארץ.

דאיו מ מלא כל עולם ואיו סובב כל עולם ולית אמר פניו מנייה.

ובכל מקום שהוא, הו שם, והוא מරחק במקילה. קרחוק בסבב הישות והחומריות והgrossות שלו.

הנה בהתבוננו בזאת בהעתקת הדעת הרי יתפרק במנשו במניריות עצומה.

ונשבר לבו ורוחו בקרבו שהוא שבירת חומריות הגור. דנהה יש חומריות ונשימות, דחומריות אין שיד בו עננו הכויה וכברור, אלא שבירתו בדוחה לנקי זה תקנות.

והגשמיות שיד בו זוכה וברור, דזוה העובדה בביטול הגור.

הנה אז היא העובדה בתפלה עצמה שהוא העובדה בשמחה.

הנה עקר העובדה בתפלה היא ההשנה באלקות והתעוריות אהבה לאלקיות שהוא בשמה.

והוא על ידי הקדמת העובדה בביטול הגור דוקא.

دل"א מיבעי דבעזנו קשר בחומריות הרי אין שיד, לעובדה בתפלה כלל אלא שגム צרייך להיות תקופה שלזקנות וברור בהגשמיות.

ועל ידי הקדמת העובדה בביטול הגור נעה כל להעובדה שבתפלה.

Friediker Rebbe

Yud Tes Kislev

"זה היום תחלה מעתיק"

And this is the precedence of the evening to the revelation of the day, which is light.

And as our master wrote in chapter 29 about a broken spirit and contrite heart.

Make me hear joy and gladness (Psalms 51:10), restore to me the joy of Your salvation (Psalms 51:14).

For through the avodah in bitterness, in heaviness of head before prayer, with a broken and crushed heart,

afterwards comes in every sadness there will be gain (Proverbs 14:23), the joy in the meditation on G-dliness in aroused love and awe in prayer.

And this is what is written, I will praise Havayah with my life, I will sing to my G-d while I exist (Psalms 146:2).

And our master said in Shaar HaYichud VehaEmunah, chapter 6, that life is drawn from the name Havayah.

And the existence, which is the lowly body, is from the name Elokim.

My life refers to the soul, for the body itself is death and evil, and the soul is inherently alive.

And through avodah he knows and grasps that the vitality is G-dliness, for the soul which is G-dliness is true life.

And the existence, which is the body, is secondary and drawn after the living soul.

And these are the two forms of avodah: avodah of the body and avodah of the revelation of the soul.

First is I will sing to my G-d while I exist, which is the avodah of the body in breaking and nullification.

And afterwards is I will praise Havayah with my life, which is the soul.

And in the avodah of the body he uses the term I will sing, which is from the expression to prune tyrants.

ונזהו הקדמתה בערב אל הגלוי ביום שעואה אור

וכמו שכתב רבנו ז"ל בפרק כת בענין רוח נשברת
ולב נשבָּר.

"תפמי עני ששון ושמחה" (קהלים נא:י), "השיכה לי
(שzon ישעך" (קהלים נא:יד).

דעל ידי העבורה בהMRIות לכבד ראש שקדם
התקפה בלב נשבר ונרכָה.

הנה אמר לך הו "בכל עזב יהה מותך" (משל)
יד:cg) השמחה בהשנה אלקיות בהתעורויות אקה
ויראה שפטפלה.

ונזהו שפטות "אלהלה הו" בשמי, אומרה לאלקי
בעודך" (קהלים קמ"ב).

ו אמר רבנו ז"ל בשער כיוחד ונאמונה פרק ו'
שהחמים נמשכים ממש הו'.

זה"ע"ד" שהוֹא לגוף השלפֶל ממש אלקים

"ח"י" היא הנשמה, שהגוף עצמו הוא מות ורע.
ונשמה היא חי בעצם

ונזהו מה שלל ידי עבורה יוציא ומשיג שהחיות הו
אלקיות, שהנפשה שהיא אלקיות זה חיים אמתים

זה"ע"ד" שהוֹא לגוף שהוֹא טפל ונמשך ונגמר אחר
השלפֶל חמי

ו הם ב' סוני עבורה, עבורה בגוף וUBEORA דגלו או
הנפשה.

דתחלתה הו אומרה לאלקי בעודך, שהוֹא עבורה
הגוף בהשכירה והבטול

ונآخر לך הו אלהלה הו בשמי, שהוֹא הנשמה
ואומר בעבודת הגוף לשון אומרה שהוֹא מלשון

לונדר ערים

Friediker Rebbe

Yud Tes Kislev

"זה היום תחלה מעשיך"

For the body by its nature is drawn after physicality, and from permitted matters one can, G-d forbid, be drawn to the forbidden.

For this is the nature of the body itself, that it inclines and is drawn to corporeality.

Therefore he said, I will sing to my G-d while I exist, for the avodah in the body is in two matters.

To prune the thorns, which are the thorny matters of corporeality, rejecting them entirely.

And the second is the purification and refinement of the physicality through subjugation of the animal soul.

I will praise Havayah with my life is the avodah from the soul, which is revelation of light.

And therefore he said I will praise, from the expression when His lamp shone upon my head (Job 29:3), which is revelation of light.

For in order that there be morning, light, the night must precede the day.

First comes the avodah in nullifying the body, and afterwards comes the revelation of the light of the soul.

Meaning, first is subjugation, and afterwards comes the true purpose, the transformation of darkness to light.

Summary: he will explain the matter of light and darkness and that darkness precedes, soul and body, in avodah heaviness of head and prayer with joy, I will praise Havayah in my life after I will sing to my Elokim while I yet am.

[NOTE Summary:

The maamar opens by describing the nineteenth of Kislev as the day when the revelation of the inward light of Torah is drawn into the world in a general way for the entire year. This day is associated with the concept of a long day, in which light and darkness intermingle, prompting the question: what is the spiritual advantage of such a day without clear division between day and night.

To answer, the Friediker Rebbe begins with creation itself. The world was originally brought into being through the name Elokim, the attribute of restraint, so that creation could exist as a something and not be

הגוף בעצם הוא נמשך אחר הגשמיות והוא נטיה
לזה, וכך גרי מחרקרים הפטרים יכול חס ושלום
לקיות נמשך אל האסור.

שזהו מצד טبع הגוף בבעמו שיש לו נטיה והמשך
אל החרירות.

ולכו אמר "אומרה לאליך בעודי", דהעבורה בגוף
quia בשמי עננים.

לזכור את החוחים שהם הקוצים העננים החריריים
לרחומם ברחוי גמור.

ובב' בטהרין ופוך של הגשמיות על ידי הכיפה
הנפש הבהמית.

"ואהלה הוי בשמי" היא העבורה מצד הנשמה
שהוא גלי או ר.

ולכו אמר "ואהלה" מלשון "בהלו גרו עלי ראי" (איוב כט:ג), שהוא גלי או ר.

ובכדי שיהי פה או ר הנה לילה קדם ליום

תתחלת היא העבורה בטהיל הגוף ואחר כה היא
התגלות ר או ר הנשמה.

וכינו תתחלת העבורה היא באחכפיא ואחר כה הוא
בא אל הפליה האמת לחיות אתקפה חשוכה
לזהו.

כצורך יברא ענן או ר וחשך וחשך קדם, נפש וגוף,
העבורה כבך ראש ותפלת השמלה, "ואהלה הוי"
בשמי" אחריו אשר "אומרה לאליך בעודי".

Friediker Rebbe

Yud Tes Kislev

"זה היום תחולת מטעניך"

nullified within the infinite light of Havayah. Yet the purpose of this concealment was that afterward creation could receive a revelation of Havayah in a measured way. The metaphor of the sun and its protective shield clarifies this: the shield conceals and limits the intensity of the sun so that its warmth and influence can be received and enjoyed by beings below. So too Havayah is the essential light and Elokim the concealing vessel.

From here the maamar explains that although the universe is brought into existence through this concealment, the underlying intention is that creation should experience revelation. This is rooted in the divine nature of infinite goodness to bestow goodness, even to beings who appear as independent existences. The tense relationship between infinite divinity and finite beings makes sense because the Ein Sof includes both the limitless aspect and the capacity for limitation. Therefore even finite beings can receive divine revelation in a form suited to them, and through their avodah can draw infinitely higher revelations into the world.

The Rebbe then turns to the structure of the soul. There are delineated powers of the soul corresponding to the ten sefirot, yet beneath them lies the essential point of Jewish identity, the simple faith rooted in the essence of the Ein Sof which extends even into the lowliest conditions. Because of this essential point, every Jew possesses the capacity to reveal godliness, though his revealed faculties may vary.

This leads to the core of the maamar: the process of avodah must begin with darkness before light. Just as the body precedes the revelation of the soul, and evening precedes morning, so too spiritual growth must begin with breaking the coarse materiality of the body. The Rebbe distinguishes between coarseness that must be broken entirely and physicality that can be refined. Bitterness and heartfelt humility are the preliminary avodah, softening and purifying the body so that it can serve as a vessel for the joy of prayer and divine connection.

This dual avodah is described in the verses I will sing to my God while I yet am and I will praise Havayah in my life. The first refers to the work upon the body, cutting away thorns and unrefined drives and refining physicality through self-restraint. The second refers to the revelation of the soul, the experience of divine light and joy. Through this process one ultimately transforms darkness into light, achieving the goal of making a dwelling place for the Infinite within the lowest worlds.

Practical Takeaway:

Spiritual illumination cannot begin with joy alone. Real joy in divine connection emerges only after honest work with the self, softening ego, breaking coarse patterns, and refining physical impulses. The Rebbe teaches that the evening must come before the morning: one must acknowledge one's distance, feel sincere humility, and quiet the inner noise of selfhood. When a person begins with this grounding avodah, his heart becomes a vessel for divine love, his mind becomes open to true understanding, and the soul's light shines without distortion. Every moment of struggle, restraint, and refinement becomes the preparation for genuine inspiration. By following this sequence, one draws not only measured revelation but ultimately transforms all darkness into radiant light, fulfilling the purpose of creation itself.

Friediker Rebbe

Yud Tes Kislev

"זה היום תחילת מעשיך"

Chassidic Story:

In the late 1930s, during the Friediker Rebbe's final years in Europe, a young chassid visited him in Warsaw. The chassid was earnest, diligent, and deeply frustrated. He told the Rebbe that no matter how much he tried to study and pray with passion, his heart felt heavy and his mind distracted. He longed for the fiery love and clear spiritual sensitivity described in chassidic teachings, yet he felt only dullness and inner resistance. After listening silently, the Rebbe said softly: When a violin sounds beautiful, people hear only the music. But before the music can exist, the wood must be carved, the strings stretched, and the instrument shaped by pressure and tension. Without that first breaking and bending, there can be no song.

The chassid remained quiet, and the Rebbe continued: Do not think your heaviness is a contradiction to your avodah. It is the beginning of your avodah. First you must soften the wood of the heart. First you must remove the inner thorns. When a Jew wrestles with himself, humbles himself, and seeks truth, even painfully, he is already serving Hashem with depth. Then the time will come when your heart will sing.

Years later, the chassid testified that those brief words completely changed his life. Instead of feeling defeated by his inner struggle, he understood that his difficulties were the first stage in revealing his soul. With patience, humility, and continued work, the heaviness gave way to clarity, and the clarity gave way to joy. The struggle itself became the instrument of his transformation, exactly as the Rebbe had taught.

END NOTE]